

200705589/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/53745 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 12 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aan appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, geldig tot 1 januari 2004, verleend.

Bij besluit van 2 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op 19 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

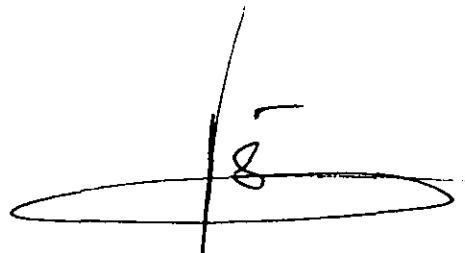
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

32-491.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/53745

V-nr(s):

**uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 12 juli 2007**

in de zaak van

eiser, woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde
mr. R.C. van den Berg te Waalwijk,

en

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. D.B. Deckers.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 2 november 2006 (hierna: bestreden besluit) inzake het recht op een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 31 mei 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde en vergezeld van A. van de Raa als tolk in de Portugese taal. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op _____, de Angolese nationaliteit te bezitten en sedert 25 maart 2002 als vreemdeling in Nederland te verblijven. Verweerder heeft aan eiser naar aanleiding van de uitslag van het leeftijdsonderzoek 1 januari 1986 als geboortedatum toegekend. Eiser heeft bij aanvraag van 4 april 2002 verzocht om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 23 augustus 2002 heeft

Reg.nr(s): AWB 06/53745

blad 2

verweerder de verzochte aanvraag afgewezen en geweigerd eiser ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" (hierna: amv) te verlenen. Bij besluit van 29 november 2002 heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen de weigering om hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv" te verlenen ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 8 maart 2004 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, de tegen voormelde besluiten ingestelde beroepen van eiser gegrond verklaard. Bij besluit van 9 juni 2004 heeft verweerder de verzochte verblijfsvergunning asiel opnieuw afgewezen en opnieuw eiser geweigerd hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv" te verlenen. Bij uitspraak van 11 maart 2005 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, de daartegen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 11 augustus 2005 (nr. 200503155/1) is het door eiser ingestelde hoger beroep inzake de verblijfsvergunning regulier gegrond verklaard, is het besluit van 9 juni 2004 in zoverre vernietigd en is de aangevallen uitspraak voor het overige bevestigd. Bij primair besluit van 27 januari 2006 is aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv" verleend met ingang van 4 april 2002, geldig tot 4 april 2003, onder gelijktijdige verlenging geldig tot 1 januari 2004.

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgde bezwaarprocedure, het bestreden besluit genomen. Dit besluit strekt tot weigering aan eiser een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "amv" met een langere geldigheidsduur te verlenen.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder de onderhavige vergunning ten onrechte met een geldigheidsduur tot 1 januari 2004 heeft verleend. Eiser heeft hiertoe opgemerkt dat met de reeds vermelde uitspraak van de AbRS van 11 augustus 2005 geenszins in rechte is komen vast te staan dat eiser bij binnenkomst in Nederland reeds zestien jaar oud was. Juist niet, gelet op het oordeel van de AbRS dat nog een beoordeling van eisers aanspraken op voortgezet verblijf moest plaatsvinden.

In verband met de vaststelling van de leeftijd van eiser is verwezen naar het rapport van de Nationale Ombudsman van 2002, waarin is opgenomen dat er geen zekere uitspraken kunnen worden gedaan over de kalenderleeftijd indien het sleutelbeen niet volledig is uitgerijpt. Volgens eiser is niet gebleken dat dit oordeel niet meer van toepassing is. Voorts heeft eiser zich onder verwijzing naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 juli 2005 (kenmerk: AWB 04/25705) op het standpunt gesteld dat geen verantwoorde wetenschappelijke uitspraak kan worden gedaan over de mate van minderjarigheid op grond van het door verweerder uitgevoerde leeftijdsonderzoek. Verweerder had bij de beoordeling van de leeftijd van eiser dan ook geen gebruik mogen maken van de resultaten van het leeftijdsonderzoek van 5 april 2002 van drs. H. Th. Van der Pas. Volgens eiser dient te worden uitgegaan van zijn eigen leeftijdsopgave. Naar het oordeel van eiser heeft verweerder in redelijkheid niet kunnen volhouden dat eiser bij binnenkomst in Nederland zestien jaar oud was.

Tot slot is eiser van mening dat hij ten onrechte niet is gehoord op zijn bezwaarschrift.

Reg.nr(s): AWB 06/53745

blad 3

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Volgens artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is Onze Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen onder de in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, Vb 2000 genoemde beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

2.6 Zoals hiervoor reeds is aangegeven, heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat de verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid voor een te korte duur is verleend. Eiser heeft aangevoerd dat hij (eerst) op de meerderjarige leeftijd heeft bereikt. De aan hem verleende vergunning had dan ook tot die datum en niet tot 1 januari 2004 aan hem verleend dienen te worden. Volgens eiser dient de door hem opgegeven datum van als geboortedatum te worden aangemerkt.

Verweerder is voor de vaststelling van de leeftijd van eiser uitgegaan van de resultaten die voortgekomen zijn uit het leeftijdsonderzoek van 5 april 2002. Verweerder heeft op basis hiervan de fictieve geboortedatum van eiser van aangenomen. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het standpunt ingenomen dat die geboortedatum met het in rechte onaanastbaar worden van de uitspraak van de AbRS van vaststaat.

De rechtbank overweegt het volgende. Anders dan eiser is de rechtbank van oordeel dat na lezing van de uitspraak van de AbRS van 11 augustus 2005 geen andere conclusie kan worden getrokken dan dat de AbRS onherroepelijk heeft vastgesteld dat eiser op 1 januari 2004 meerderjarig is geworden. Daarmee is door de AbRS de door verweerder bij de onderhavige beoordeling gehanteerde geboortedatum van bevestigd. Daarbij komt dat uit rechtsoverweging 2.1 in de uitspraak van 11 augustus 2005, waarin de grieven 1 tot en met 3 van eiser zijn beoordeeld, blijkt dat hetgeen in die grieven is aangevoerd volgens de AbRS niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak kan leiden. In de derde grief heeft eiser aangevoerd dat aan hem bij binnenkomst ten onrechte de leeftijd van 16 jaar is toegedicht. Het voorgaande, in onderlinge samenhang bezien, leidt de rechtbank tot de conclusie dat verweerder zich met verwijzing naar de uitspraak van de AbRS in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in geval van eiser de geboortedatum in rechte vaststaat.

Ook de verwijzing van eiser naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 juli 2005 treft naar het oordeel van de rechtbank geen doel. De rechtbank overweegt hiertoe dat de vraag of het onderhavige leeftijdsonderzoek al dan niet zorgvuldig is geweest, reeds door de AbRS is beoordeeld in de hiervoor vermelde uitspraak van 11 augustus 2005. De grieven van eiser die daartoe strekken zijn, zoals uit voorgaande overwegingen ook blijkt, door de AbRS verworpen. Indien eiser van mening is dat de deskundigheid van drs. H. Th. van der Pas, de deskundige die het leeftijdsonderzoek heeft

Reg.nr(s): AWB 06/53745

blad 4

beoordeeld, ter discussie staat dan had eiser dat in de procedure bij de AbRS kunnen en dienen aan te voeren.

2.7 Ten aanzien van het beroep van eiser op schending van de hoorplicht in de bezwaarfase overweegt de rechtbank het volgende. Het horen vormt een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en daarvan kan slechts met toepassing van artikel 7:3 Awb worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Hetgeen eiser in bezwaar naar voren heeft gebracht, rechtvaardigde de conclusie dat reeds aanstonds buiten twijfel was dat eisers bezwaar ongegrond was. Gelet hierop, heeft verweerder eiser terecht niet op zijn bezwaar gehoord. Ook deze beroepsgrond faalt derhalve.

2.8 Gezien het voorgaande heeft verweerder eiser terecht niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv" met de door eiser gewenste geldigheidsduur. Op grond hiervan zal het beroep ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.C.H. Kouwenhoven en in het openbaar uitgesproken op 12 juli 2007, in tegenwoordigheid van F.M.C. Ronde, griffier.

de griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 19 JUL 2007

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

PER TELEFAX: 070-3651380

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

mr. R.C. van den Berg
mr. P.L.M. Stieger *
mr. T.C.F.M Vermeulen

Correspondentieadres:
Postbus 1023
5140 CA Waalwijk

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

07. AUG 2007

Waalwijk, 7 augustus 2007

partijen : /IND
betreft : hoger beroep
uw kenmerk :
ons kenmerk : 200610280

05/589
VOELD: DD: PAR:

Bezoekadres:
Burg. van der Klokkenlaan 21
Waalwijk

Tel.: 0416 - 34 99 74
Fax: 0416 - 34 73 08

* kantoorhoudende te Drunen

3543-A

Geachte Voorzitter, geachte Griffier,

Hierbij stelt appellant, , hoger beroep in, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres Burgemeester van der Klokkenlaan 21 te Waalwijk, waarvan ondergetekende stelt en verklaart door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.

Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Breda (06/53745) van 12 juli 2007, verzonden op 19 juli 2007 waarbij het beroep ongegrond is verklaard. (bijlage). Ter onderbouwing van zijn beroep stelt appellant thans het navolgende.

GRIEVEN:

1. Appellant stelt in zijn eerste grief dat de rechtbank ten onrechte in rechtsoverweging 2.6 heeft overwogen dat uit uw Afdelingsuitspraak van 11 augustus 2005 in de zaak van appellant geen andere conclusie kan worden getrokken dat U onherroepelijk heeft vastgesteld dat appellant op meerderjarig is geworden. Appellant heeft betoogd dat uw Afdeling heeft geopteerd voor grief 4 en dat de overige grieven waaronder de derde grief, waaraan door de rechtbank wordt gerefereerd, gelet op de aanspraken op voortgezet verblijf de leeftijd van 16 jaar bij binnenkomst in Nederland niet is komen vast te staan. Ook de zinsnede in rechtsoverweging 2.2.1 (uitspraak 11 augustus 2005) dat appellant op 1 januari 2004 meerderjarig jaar oud is geworden, kan niet worden afgeleid dat in rechte vaststaat dat ervan uitgegaan wordt dat appellant bij binnenkomst 16 jaar was. Appellant beschouwt dit meer als een opsomming van feiten. Immers, eerstens wordt genoemd dat de aanvraag op 4 april 2002 is ingediend en vervolgens dat hij op 1 januari 2004 meerderjarig is geworden. Deze gegevens zijn uit het besluit van verweerder overwogen.

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

Dat Uw Afdeling niet heeft beoogd te beoordelen dat appellant op 1 januari 2004 18 jaar oud is geworden kan evenzeer worden afgeleid uit rechtsoverweging 2.2.2. In deze rechtsoverweging wordt in algemene zin overwogen dat verweerder heeft nagelaten te onderzoeken of hij niet gedurende de periode van minderjarigheid in aanmerking kwam voor verlening van een amv-vergunning. De periode van minderjarigheid is derhalve niet als vaststaand omschreven.

De rechtbank had mitsdien tot het oordeel behoren te komen dat verweerder in redelijkheid niet met verwijzing naar uw uitspraak van 11 augustus 2005 tot het oordeel heeft kunnen komen dat de geboortedatum van 1 januari 1986 in rechte vaststaat.

2. In zijn tweede grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de verwijzing van appellant naar de uitspraak van de rechtbank Den Bosch van 22 juli 2005 geen doel treft. De rechtbank overweegt daartoe dat de vraag of het leeftijdsonderzoek zorgvuldig is geweest al door uw Afdeling bij uitspraak van 11 augustus 2005 is beantwoord alsook dat appellant deskundigheid van drs. Van der Pas in twijfel had kunnen trekken.

Gelet op hetgeen in de eerste grief is overwogen stelt appellant in dit verband primair dat in genoemde uitspraak van 11 augustus 2005 niet is beoordeeld of het leeftijdsonderzoek al dan niet zorgvuldig is geweest

Voorzover uw Afdeling van mening zou zijn dat u wel heeft beoordeeld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen of het leeftijdsonderzoek al dan niet zorgvuldig is verricht, stelt appellant dat de rechtbank Breda ten onrechte niet heeft onderzocht – hoewel betoogd – of de uitspraak van de rechtbank Den Bosch van 22 juli 2005 en het daarop volgende besluit van verweerder in die zaak van 13 september 2005, waarbij van de eigen leeftijdsopgave is uitgegaan, nieuwe feiten zijn die afbreuk kunnen aan het feit dat in rechte zou zijn vast komen te staan dat appellant bij binnenkomst 16 jaar of ouder was cq. dat in wetenschappelijke zin een verantwoorde uitspraak kan worden gedaan over de mate van minderjarigheid.

Appellant heeft nadrukkelijk betoogd het feit dat verweerder gevolg heeft aan de uitspraak van de rechtbank Den Bosch van 22 juli 2005 door in het besluit van 13 september 2005 van de eigen leeftijdsopgave uit te gaan een nieuw feit is, omdat anders dan voorheen niet is vastgehouden aan het rapport van Drs. Van der Pas en dat derhalve is aangenomen dat over de mate van minderjarigheid bij binnenkomst in Nederland geen uitspraak kan worden gedaan. Met name het besluit van 13 september 2005 is van na uw uitspraak van 11 augustus 2005.

Appellant stelt dan ook dat de rechtbank had behoren onderzoeken of gelet hetgeen is aangevoerd afbreuk kan aan het feit dat de geboortedatum van _____ dat in rechte vast zou zijn komen te staan.

Appellant heeft voorts bij verweerder getracht helderheid te verkrijgen waarom er geen hoger beroep is ingesteld tegen deze toch zeer uitgebreid gemotiveerde uitspraak van 22 juli 2005. Ook ter zitting heeft verweerder daar geen duidelijk antwoord op kunnen geven. Een enkele verwijzing naar de uitspraak Roermond van 2 maart 2006 is onvoldoende, omdat daarmee op geen enkele wijze wordt onderbouwd waarom in de zaak van een andere vreemdeling bij besluit van 13 september 2005 van de eigen leeftijdsopgave is uitgegaan.

Appellant stelt dan ook dat de uitspraak om deze reden behoort te worden vernietigd en dat zaak behoort te terug verwezen naar de rechtbank.

3. Als derde grief die zich tegen de aangevallen uitspraak richt stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel te bespreken. Appellant heeft in bezwaar en beroep een gemotiveerd beroep het gelijkheidsbeginsel gedaan.

Appellant stelt aannemelijk te hebben gemaakt dat zijn zaak gelijk is aan de zaak van de vreemdeling in de zaak van de uitspraak van 22 juli 2005 en daarop volgend besluit van 13 september 2005. Nu de rechtbank dat heeft nagelaten, is belangrijke beroepsgrond onbesproken gebleven en is er strijd met artikel 8:69 lid 1 Awb, omdat er in onvoldoende op de grondslag van het beroep is beslist.

Al zou in rechte vast zijn komen te staan, hetgeen primair is bestreden, dat appellant op 18 jaar oud is geworden dan betekent dit niet gelet op hetgeen in de eerste en tweede grief is aangevoerd dat een beroep op het gelijkheidsbeginsel behoeft te falen. Appellant stelt aannemelijk te hebben gemaakt dat de bestreden uitspraak ten onrechte niet op onderhavige beroepsgrond is ingegaan. Ook om deze reden kan de uitspraak niet in stand blijven.

4. In zijn laatste grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat gelet hetgeen dat appellant in bezwaar naar voren heeft gebracht aanstonds buiten twijfel was dat zijn bezwaar ongegrond was en dat verweerder om deze reden met toepassing van artikel 7:3 Awb heeft kunnen afzien van het horen in bezwaar.

Appellant stelt dat er sprake is van schending van de hoorplicht door verweerder. Appellant stelt op goede gronden te hebben betoogd dat hij na gegronde verklaring van het beroep nieuwe feiten en omstandigheden heeft die een dusdanig gewicht hebben dat er sprake was een hoorplicht in bezwaar. Immers, appellant heeft gewezen op het feit dat verweerder in een andere zaak op 13 september 2005 van de eigen leeftijdsopgave van de minderjarige is uitgegaan. In dat kader is een beroep op het gelijkheidsbeginsel gedaan.

Gelet op hetgeen is aangevoerd in bezwaar en beroep, waaronder ter zitting had de rechtbank tot het oordeel behoren te komen dat er sprake is van schending van de hoorplicht.

Gelet op hetgeen door appellant is aangevoerd, heeft de rechtbank in redelijkheid niet zijn beroep ongegrond kunnen verklaren.

REDENEN WAAROM: appellant zich tot u wendt met het verzoek zijn hoger beroep gegrond te verklaren de aangevallen uitspraak van de rechtbank Breda te vernietigen alsook het besluit van de IND d.d. 2 november 2006 te vernietigen, omdat verweerder in onvoldoende mate heeft gemotiveerd waarom hij niet in aanmerking komt voor een amv-vergunning met een langere geldigheidsduur en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Hoogachtend,

R.C. van den Berg

